

T1

Saturae I, vv. 2, 4, 5-6, 8, 9, 19-23, 27-29, 33-35 M.
Il concilio degli dei

- 2 De littera R, iritata canes quam homo quam planius dicit.
- 4 Consilium summis hominum de rebus habebant.
- 5-6 Quo populum atque urbem pacto servare potisset
 amplius Romanam.
- 8 Munus tamen fungi et muros servare po<tissent>.
- 9 O curas hominum! O quantum est in rebus inane!
- 19-23 [...] Ut
 nemo sit nostrum quin aut pater optimus divum,
 aut Neptunus pater, Liber, Saturnus pater, Mars,
 Ianus Quirinus pater siet ac dicatur ad unum.
 [...]
- 27-29 Vel<lem> concilio vestrum, quod dicitis olim,
 caelicolae, <hic habitum – vellem> adfuissemus priore
 concilio.
- 33-35 Si me nescire hoc nescis quod quaerere dico,
 quare divinas quicquam? <An tu> qua<ere>re debes
 ipse? Et si scis q<uod> b<ellum> e<st> scire, hoc d<are> t<empta>.